

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/508/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217371
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7612217371.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu O., s.r.o., K., O. XX, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., advokátska kancelária, Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej A., o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9C 90/2012-133 z 10.12.2013 v spojení s dopĺňacím uznesením 9C 90/2012/169 zo 14.7.2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom žalobu zamietol, zamietol aj návrh žalobcu na prerušenie konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Dopĺňacím uznesením 9C 90/2012-169 zo 14.7.2015 nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v označených exekučných konaniach vedených pred Okresným súdom Spišská Nová Ves, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. K nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že súd v exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP), rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo rozhodol o návrhu oprávnenej na zmenu súdneho exekútora po uplynutí 30- dňovej zákonnej lehoty (žaloby označené ZE), čím reálne ohrozil jej legitímne očakávania na efektívne a účinné vymoženie jej pohľadávky a vystavil jej oprávnené záujmy riziku insolvenencie a zániku povinného, i zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jej ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohla prijať. Žalobca v žalobách označených ako ISTINA RS namietal, že sú v rozpore so zásadou legality zakotvenou v čl. 2 ods.2 Ústavy SR realizoval úplný judiciálny proces spočívajúci v preskúvaní zákonnosti exekučných titulov, t.j. opätovnom posudzovaní jej práva na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Žalovaná na jej písomné žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v uvedených spojených veciach v zmysle § 15 zák. č. 514/2003 Z.z. pozitívne nereagovala. V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA

RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávnenou a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí 15-dňovej lehoty (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach z dôvodu, že postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 €. Žalobca si preto uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15- dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- € a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V žalobách, v ktorých žalobca namietal

nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote, t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočné uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175 €. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 €. Žalobca si uplatňoval ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

3. Súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 a 2, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako aj ust. § 44 ods. 1, 2, 8, § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a po vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel k záveru, že ani jedna z prejednaných žalôb nie je dôvodná. Vykonaním dokazovaním nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v označených exekučných konaniach, ani nezákonnosť žalobcom označených rozhodnutí exekučného súdu (ani jedno rozhodnutie nebolo odvolacím súdom zrušené), ani výšku žalobcom uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Konštatoval, že hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne a žalobca nepreukázal už prvú z nich, a to existenciu nezákonných rozhodnutí exekučného súdu ani nesprávneho úradného postupu súdu v uvedených exekučných konaniach.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a pretože žalobca nemal vo veci úspech a úspešná žalovaná náhradu trov v zákonnej lehote nevyčísliť, účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

5. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako aj podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. a navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že ako strana konania nebol pred vynesení rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením žalovanej a toto mu bolo doručené až s rozsudkom, že nebol oboznámený s vykonanými listinnými dôkazmi založenými v exekučnom spise a nemal možnosť sa k nim vyjadriť, ani navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Zároveň namietal, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca napriek tomu, že žalobca uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť. Rovnaký právny názor ako žalobca vyslovil aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo 17. októbra 2012 sp. zn. 11NcC/46/2012-24, na ktoré poukázal. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia, nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto situácie došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti a porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

6. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených

odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 pís. a/, b, f/ O.s.p. v spojení s § 470 ods. 2 prvej vety CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 5.10.2016 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 29.9.2016 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

8. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016, t.j. v čase rozhodnutia súdu, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená ani žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ O.s.p., t.j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/ O.s.p. Žalobca konkrétne namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

10. Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016, § 389 ods. 1 písm. b/ CSP účinného od 1.7.2016 - nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania (strane sporu) odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci preto nie sú splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

11. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

12. Z cit. zákonného ustanovenia účinného v čase prejednania a rozhodnutia veci súdom prvej inštancie vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

13. V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 10.12.2013 v neprítomnosti účastníkov, bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle ust. § 115 ods. 2 O.s.p., žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' relevantnými dôvodmi neospravedlnili, a keďže súd prvej inštancie nepovažoval žalobcom tvrdý dôvod za dôležitý v zmysle § 119 ods. 2 O.s.p., za situácie, že žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila, správne prejednal vec a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, a týmto postupom neodňal žalobcovi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

14. Ak sa žalobca ako riadne predvolaná strana na pojednávanie súdu z vlastnej vôle nedostavil, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie (spoliehajúc sa na opakovane podávanú a tými istými dôvodmi odôvodňovanú žiadosť o „zrušenie“ pojednávania), sám sa zbavil procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ by sa žalobca súdneho pojednávania zúčastnil, mal by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnuť dôkazy na

podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobcu na súdnu ochranu preto porušené neboli.

15. Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu a prejednaním vecí v neprítomnosti žalobcu, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom.

16. Ani odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. nie je daný, keďže vo veci nerozhodoval vylúčený sudca. Z obsahu spisu bolo zistené, že zákonná sudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, ktorej podľa rozvrhu práce bola náhodným výberom pridelená vec sp. zn. 9C/90/2012 (a s ňou spojené veci), nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí, o čom bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach právoplatným uznesením sp. zn. 4NcC 24/2012-14 z 22.10.2012.

17. Odvolací súd nezistil opodstatnenosť ani ďalších žalobcom namietaných odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplynuli alebo nevyšli za konania najavo, že by opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok ním vykonaného hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Napadnutý rozsudok nie je ani nepreskúmateľný, a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 a nasl. O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého neboli splnené zákonné podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v exekučných konaniach vedených na tomto súde či nezákonnými rozhodnutiami vydaným v týchto konaniach, a preto základ uplatneného nároku nie je daný. Nakoľko nie je daný samotný základ nároku žalobcu, súd sa správne nezaoberal výškou náhrady škody, či nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca požadoval, a nebol preto povinný vykonávať v tomto smere dokazovanie. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, príp. nezákonnými rozhodnutiami aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

20. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto dôvody odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

21. Keďže odvolanie žalobcu nemožno považovať za opodstatnené, bol napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdený.

22. Žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a úspešnej žalovanej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, preto stranám sporu odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v § 420 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.